

**СЪВЕТ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ**

**Брюксел, 15 ноември 2010 г. (23.11)
(OR. en)**

16156/10

LIMITE

**DROIPEN 130
MIGR 115
CODEC 1248**

БЕЛЕЖКА

От: Председателството

До: Корепер

№ предх. док.: 157575/10 DROIPEN 117 MIGR 110 CODEC 1142

Относно: Предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета относно предотвратяването и борбата с трафика на хора и защитата на жертвите и за отмяна на Рамково решение 2002/629/ПВР
- Финализиране на проекта за текст с оглед постигане на споразумение на първо четене

Further to the submission by the Commission of the above proposal in March 2010 and the general approach of the Council reached at the Council (JHA) on 4 June 2010, the LIBE/FEMM Committees of the European Parliament adopted draft amendments to this initiative during an orientation vote held on 2 September 2010.

Subsequently, the Presidency, acting on behalf of the Council, entered into negotiations with representatives of the European Parliament and of the Commission with a view to reaching an agreement on the text in first reading.

Three trilogues took place on 14 September, 5 October and 27 October respectively. Each trilogue was prepared at Council level by the Working Party on Substantive Criminal Law (DROIPEN) on the basis of a table submitted by the Presidency comparing the positions of the institutions and submitting compromise proposals.

A fourth trilogue took place on 11 November. The position of the Council was prepared by JHA Counsellors and discussed in Coreper on 3 November 2010.

The Presidency submits in Annex a consolidated version of the text. Parts which are underlined indicate the changes compared to the Council general approach of 4 June 2010. **Parts which are underlined and in bold** indicate recent changes brought to the text.

The text contained in Annex is submitted to Coreper as a package for a final compromise with the European Parliament, bearing in mind that the vote on this file in the LIBE/FEMM committee is scheduled for 29-30 November 2010.

The Presidency is of the opinion that an agreement in first reading is possible and should be based on two elements.

1. Maintaining the Council position on major issues of substantive criminal law

As discussed previously in Coreper, the European Parliament insisted strongly from the start on four issues which were of fundamental importance for it:

- **The level of penalties** (Article 4): the Parliament insists on levels of 6 and 12 years whereas the Council cannot accept levels above 5 and 10 years;
- **The extraterritorial jurisdiction** (Article 9): the European Parliament insists on establishing jurisdiction for offences committed by an habitual resident, whereas Coreper clearly indicated that such extension is not acceptable and that there is no margin of manoeuvre;
- **The criminalisation of the users of services of trafficking in human beings** (Article 15(4)) which is requested by the Parliament but which most delegations strongly oppose;
- **The Anti-Trafficking Coordinator.**

These issues were crucial because they are related to fundamental principles of criminal law or raised institutional issues. Discussions in Council demonstrated that the first three issues were the primary source of concerns of delegations with regard to negotiations with the Parliament, including for future instruments in this sector. Following the mandate given to it by the Council's bodies, the Presidency has therefore firmly maintained the position of the Council on these first three points which soon made the negotiation very difficult.

At the last trilogue which took place on 11 November 2010, the Parliament made it very clear that an agreement on this instrument without any flexibility from the Council on these issues seemed difficult to achieve. However, the Parliament remained open to trying to find an adequate balance in the context of a package.

2. Finding a compromise on the Anti-Trafficking Coordinator

In the Stockholm Programme, the European Council invited “*the Council to consider establishing an EU Anti-Trafficking Coordinator (ATC) and, if it so decides, to determine the modalities therefore in such a way that all competences of the Union can be used in the most optimal way in order to reach a well coordinated and consolidated EU policy against trafficking*”. The Commission has already opened a vacancy for a high level post with a five years mandate for an ATC in its DG Home Affairs. The selection procedure will end in a few weeks.

For the European Parliament, the initiative taken by the Commission is not enough to ensure that an ATC is established on a permanent basis. Consequently, the European Parliament insists on creating a legal basis for the ATC through a specific Article in this Directive. The Presidency's attempts to limit references to the ATC to the recitals were rejected.

It is very clear that the only way to reach an agreement on this Directive, in the short or long term, especially without having to change the Council position on the three issues mentioned above, will imply to move in the direction of the Parliament, to some extent, on this key issue of the ATC.

Both the Council and the Commission insisted on the fact that the Directive is directed to Member States and that it is therefore not an appropriate instrument to regulate issues relating to the ATC itself. The Presidency is of the opinion that this position must be maintained and should constitute a red line for the Council.

This being said, the Presidency is also of the opinion that this still leaves some room for manoeuvre for a compromise ensuring sufficient visibility for the ATC in the operative part of the instrument without making this Directive a legal basis for the ATC.

The Presidency suggests to insert an Article 16a which would be drafted along the following lines:

“Article 16a

Coordination of the EU approach on trafficking in human beings

In order to contribute to a coordinated and consolidated approach of the European Union against trafficking in human beings, Member States shall facilitate the tasks of the Anti-Trafficking Coordinator (ATC). In particular Member States shall transmit to the ATC relevant information, including information referred to in Article 16, in order to enable the ATC to report [every two years] [on a regular basis] on the progress made in the fight against trafficking in human beings."

Other changes proposed by the Presidency following the last trilogue are highlighted in the Annex. The Presidency is of the opinion that these are of minor importance compared to the issues detailed above, but insists on the fact that they form part of the package.

The Presidency is of the opinion that the flexibility demonstrated by the European Parliament on the main substantive criminal law issues with a view to reaching a first reading agreement provides an opportunity that should be seized.

In the light of the above, Coreper is invited to accept the compromise package contained in the Annex.

_____

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**относно предотвратяването и борбата с трафика на хора и защитата на жертвите и за
отмяна на Рамково решение 2002/629/ПВР**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 82, параграф 2 и член 83, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите,

след като предадоха проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) Трафикът на хора представлява тежко престъпление, често извършвано в рамките на организираната престъпност, грубо нарушение на основните права и е изрично забранено съгласно Хартата на основните права на Европейския съюз. (...) Предотвратяването и борбата с трафика на хора е приоритет за ЕС и държавите-членки.
- (1a) Настоящата директива е част от глобалните действия срещу трафика на хора, които включват действия с участието на трети държави, както се посочва в „Документ за действие за укрепване на външното измерение на ЕС за борба с трафика на хора; Към глобално действие на ЕС за борба с трафика на хора“. В този контекст следва да се предприемат действия в държави извън ЕС, които са държави на произход или на транзитно преминаване на жертвите, с оглед повишаване на осведомеността, намаляване на уязвимостта, подкрепа и помощ за жертвите, борба с първопричините за трафика и подкрепа за държавите за разработването на подходящо законодателство за борба с трафика.
- (16) Настоящата директива отчита, че трафикът е специфично явление в зависимост от пола на лицата, като жените и мъжете често пъти са жертва на трафик по различни причини. По тази причина мерките за помощ и подкрепа също следва да са съобразени с пола, където е целесъобразно. Факторите, произтичащи от търсенето и предлагането, могат да бъдат различни в зависимост от съответните сектори, като трафик на хора в секс индустрията или с цел трудова експлоатация — напр. в строителството, селското стопанство или за принудително подчинение в домашни условия.
- (2) Европейският съюз е поел ангажимент за предотвратяване и борба с трафика на хора и за защита на правата на лицата, които са жертва на трафик. За тази цел бяха приети Рамково решение 2002/629/ПВР на Съвета от 19 юли 2002 г. относно борбата с трафика на хора и Планът на ЕС за добри практики, стандарти и процедури за борба и предотвратяване на трафика на хора (2005/С 311/01) . (...) Освен това приетата от Европейския съвет Стокхолмска програма поставя ясен приоритет върху борбата с трафика на хора. Следва да се предвидят други мерки, като подкрепа за разработването на общи показатели за целия ЕС за идентифициране на жертвите на трафик, чрез обмен на добри практики между всички заинтересовани участници, особено обществените и частните социални служби.

- (2а) Правоприлагащите органи на държавите-членки следва да продължат да си сътрудничат с оглед подобряване на борбата с трафика на хора. Във връзка с това от съществено значение е тясното трансгранично сътрудничество, в т.ч обменът на информация и на добри практики, както и непрекъснатият открит диалог между полицейските, съдебните и финансовите органи на държавите-членки. Координацията на разследването и наказателното преследване по дела за трафик на хора следва да бъде улеснена посредством засилено сътрудничество между Европол и Евроюст и създаване на съвместни екипи за разследване, както и чрез прилагане на Рамково решение 2009/948/ПВР на Съвета относно предотвратяване и уреждане на споровете за упражняване на компетентност при наказателни производства.
- (2б) Държавите-членки следва да поощряват организациите на гражданското общество и да работят в тясно сътрудничество с тях, включително с признатите и активни неправителствени организации в тази сфера, които работят с жертви на трафик, по-специално в рамките на инициативи за вземане на решения относно политиката, информационни кампании и кампании за повишаване на осведомеността, изследователски и образователни програми, обучение, мониторинг и оценка на въздействието на мерките за борба с трафика.
- (3) С настоящата директива се въвежда интегриран и цялостен подход, основан на правата на човека, по отношение на борбата с трафика на хора и при транспонирането следва да се вземат предвид Директива 2004/81/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година за издаване на разрешение за пребиваване на граждани на трети страни, които са жертви на трафик на хора или са били обект на помощ за незаконна имиграция и които сътрудничат с компетентните органи и Директива 2009/52/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 година за предвиждане на минимални стандарти за санкциите и мерките срещу работодатели на незаконно пребиваващи граждани на трета държава. Настоящата директива има за свои главни цели по-сериозно предотвратяване, наказателно преследване на трафика на хора, както и защита на правата на жертвите на трафик. С настоящата директива се въвежда също контекстуално разбиране на различните форми на трафик, като целта е да се гарантира, че по отношение на всяка форма се предприемат най-ефикасните мерки.
- (3а)** Децата са по-уязвими и следователно съществува по-голям риск те да станат жертви на трафик на хора. При прилагане на разпоредбите на настоящата директива следва да се обръща първостепенно внимание на висшия интерес на детето в съответствие с Хартата на основните права на Европейския съюз и Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето.

- (4) Протоколът на Организацията на обединените нации от 2000 г. за предотвратяване, ограничаване и наказване на трафика на хора, особено на жени и деца, допълващ Конвенцията на ООН срещу транснационалната организирана престъпност, и Конвенцията на Съвета на Европа за борба с трафика на хора от 2005 г. са ключови стъпки в процеса на засилване на международното сътрудничество в борбата с трафика на хора. Следва да се отбележи, че Конвенцията на Съвета на Европа съдържа механизъм за оценка — Експертната група за действия срещу трафика на хора (GRETA) и Комитета на страните. (...) С оглед избягване на дублирането на усилия следва да се насърчава координацията между международните организации, компетентни да предприемат действия в борбата с трафика на хора.
- (4а) Настоящата директива не засяга принципа на забрана за връщане в съответствие с Конвенцията за статута на бежанците от 28 юли 1951 г. (Женевската конвенция) и съгласно член 4 и член 19, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
- (5) За да се отчетат последните развития във връзка с явлението трафик на хора, настоящата директива обхваща по-широко разбиране за това какво е трафик на хора, в сравнение с Рамково решение 2002/629/ПВР и поради това включва допълнителни форми на експлоатация. В контекста на тази директива принудителната просия следва да се разбира като форма на принудителен труд или служба, както е определено в Конвенция № 29 на Международната организация на труда относно принудителния или задължителния труд от 29 юни 1930 г. Ето защо експлоатацията, свързана с просия, в т.ч. използването на зависимо лице за просия (...), попада в обхвата на определението за трафик на хора само когато са налице всички елементи на принудителен труд или служба. С оглед на съдебната практика, свързана с проблематиката, преценката за валидността на евентуалното съгласие за извършване на тази дейност следва да се прави за всеки отделен случай. Когато обаче е засегнато дете, евентуалното съгласие никога не следва да се счита за валидно. Понятието „експлоатация за престъпна дейност“ следва да се разбира като експлоатирането на лице да извършва, наред с други дейности, джебчийство, кражби от магазини, трафик на наркотици и други подобни дейности, които подлежат на наказание и предполагат финансово облагодетелстване. Определението включва също трафика на хора с цел отнемане на телесни органи, което представлява тежко посегателство върху човешкото достойнство и физическа цялост, както и други видове поведение (...), като например случаи на незаконно осиновяване или принудителен брак, доколкото при тях са налице съставните елементи на трафик на хора.

- (6) Степента на наказанията в настоящата директива отразява все по-голямата загриженост сред държавите-членки във връзка с развитието на трафика на хора като явление. Ето защо настоящата директива използва като база Заключенията на Съвета от 24—25 април 2002 г. относно подхода, който трябва да се възприеме по отношение на сближаването на режима на наказанията, степени 3 и 4. Когато престъплението е извършено при определени обстоятелства, например срещу особено уязвима жертва, наказанието следва да бъде по-тежко. В контекста на настоящата директива понятието „особено уязвими лица“ следва да включва най-малко всички деца. Други фактори, които могат да се вземат предвид при оценката на уязвимостта на жертвата, включват например пол, бременност, здравословно състояние и увреждания. Когато престъплението е особено тежко, например когато животът на жертвата е бил застрашен или престъплението е включвало сериозно насилие, като изтезание, принудителна употреба на наркотични вещества/медикаменти, изнасилване или други тежки форми на психическо, физическо или сексуално насилие, или по друг начин е причинило особено сериозни вреди на жертвата, това следва да води до особено тежко наказание. Когато в настоящата директива се говори за предаване, това следва да се тълкува в съответствие с Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите-членки. **Тежестта на извършеното престъпление следва да се взема предвид в рамките на изпълнението на присъдата.**
- (6а) В борбата с трафика на хора следва пълноценно да се използват съществуващите инструменти в областта на изземването и конфискацията на облиги от престъпления, като Конвенцията на ООН срещу трансграничната организирана престъпност и протоколите към нея, Конвенцията на Съвета на Европа относно изпирание, издирване, изземване и конфискация на облигите от престъпления от 1990 г., Рамково решение (2001/500/ПВР) на Съвета от 26 юни 2001 година относно прането на пари, идентифицирането, проследяването, замразяването, изземването и конфискацията на средствата и приходите от престъпна дейност, Рамково решение 2005/212/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005 година относно конфискация на облиги, средства и имущество. Следва да се **насърчава** използването на иззетите и конфискувани средства и приходи от престъпленията, посочени в настоящата директива, за подпомагане и защита на жертвите, включително обезщетение на жертвите и трансгранични правоприлагащи действия на ЕС за борба с трафика.

- (7) Жертвите на трафик на хора следва, в съответствие с основните принципи на правните системи на съответните държави-членки, да бъдат защитени от наказателно преследване или наказание за престъпни дейности, като например използването на фалшиви документи, или за престъпления съгласно законите в областта на проституцията или имиграцията, които те са били принудени да извършат като пряка последица от факта, че са били обект на трафик. Целта на тази защита е да се гарантират човешките права на жертвите, да се избегне вторичната виктимизация и да бъдат насърчени те да свидетелстват в наказателни производства срещу извършителите. Тази защита не изключва наказателно преследване или наказание за престъпления, които дадено лице е извършило или в които то е участвало по своя воля.
- (8) За да се гарантира успехът на разследването и наказателното преследване на престъпления, свързани с трафика на хора, тяхното образуване по принцип не следва да бъде обусловено от съобщаване или оплакване от страна на жертвата. Когато (...) естеството на деянието налага това, наказателното преследване следва да може да се осъществи в достатъчен период от време, след като жертвата е навършила пълнолетие. Продължителността на този достатъчен период от време за наказателно преследване следва да бъде определена съгласно съответното национално право. Правоприлагащите служители и прокурорите следва да бъдат подходящо обучени също и с оглед на подобряването на прилагането на международното право и съдебното сътрудничество. Лицата, които отговарят за разследването и преследването на такива престъпления също следва да имат достъп до разследващите средства, използвани в случаи на организирана престъпна дейност или други тежки престъпления; тези средства могат да включват прихващане на съобщения, наблюдение под прикритие, включително електронно наблюдение, наблюдение на банкови сметки или други финансови разследвания.
- (9) С цел да се гарантира ефективното наказателно преследване на международни престъпни групи, чиято дейност е съсредоточена в държава-членка и които извършват трафик на хора в трети държави, следва да се установи компетентността по отношение на престъпление, свързано с трафик на хора, когато извършителят е гражданин на държавата-членка, а престъплението е извършено извън територията на тази държава-членка. Също така следва да се установи компетентността, когато извършителят пребивава постоянно в държавата-членка, жертвата е гражданин на държава-членка или нейното място на постоянно пребиваване е в държава-членка, или престъплението е било извършено в полза на юридическо лице със седалище на територията на държава-членка, и когато престъплението е извършено извън територията на тази държава-членка.

- (10) Докато Директива 2004/81/ЕО на Съвета от 29 април 2004 г. за издаване на разрешение за пребиваване на граждани на трети страни, които са жертви на трафик на хора или са били обект на помощ за незаконна имиграция и които сътрудничат с компетентните органи предвижда издаването на разрешение за пребиваване на жертви на трафик, които са граждани на трети държави, а Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите-членки урежда упражняването на правото на свободно движение и пребиваване на територията на държавите-членки от гражданите на Съюза и техните семейства, включително защита от експулсиране, настоящата директива установява специфични мерки за защита на всички жертви на трафик на хора. Следователно настоящата директива не разглежда условията на тяхното пребиваване на територията на държавите-членки.
- (11) Жертвите на трафик на хора трябва да могат да упражняват ефективно своите права. Ето защо трябва да им бъде предоставяна подходяща подкрепа и помощ преди, по време и за подходящ период от време след наказателното производство. Държавите-членки следва да предвидят средства за подпомагане и защита на жертвите. Подкрепата и помощта, които се предоставят, следва да включват поне минимален набор от мерки, необходими, за да се даде възможност на жертвата да се възстанови и да избяга от своите трафиканти. Практическото осъществяване на такива мерки, въз основа на индивидуална оценка съгласно националните процедури, следва да отчита обстоятелствата, културния контекст и нуждите на засегнатото лице. Веднага щом се установят данни, подкрепени от разумни основания, че дадено лице може да е жертва на трафик, на това лице следва да се предостави подкрепа, независимо от неговата готовност да свидетелства. В случаите когато жертвата не пребивава законно в държавата-членка, следва безусловно да се оказва помощ и подкрепа поне в рамките на срока за размисъл. Ако след приключване на процеса на идентифициране или изтичане на срока за размисъл се установи, че лицето не отговаря на условията за предоставяне на разрешение за пребиваване или не пребивава законно в страната на друго основание, или ако жертвите са напуснали територията на държавата-членка, съответната държава-членка не е задължена да продължи да предоставя на това лице помощ и подкрепа въз основа на настоящата директива. Когато това е необходимо, предоставянето на помощ и подкрепа следва да продължи в рамките на подходящ срок след наказателното производство, например ако се провежда медицинско лечение поради тежки физически или психологически последици от престъплението или сигурността на жертвата е застрашена поради дадени показания в хода на наказателното производство.

- (12) Рамково решение 2001/220/ПВР на Съвета от 15 март 2001 г. относно правното положение в наказателното производство на жертвите от престъпления установява редица права на жертвите при наказателни производства, включително правото на защита и обезщетение. Освен това жертвите на трафика на хора следва да имат незабавен достъп до правни консултации и — съобразно ролята на жертвите в съответната съдебна система — до юридическо представителство, включително с цел предявяване на иск за обезщетение. Подобна правна помощ би могла да се предостави и от компетентните органи за целите на предявяването на искове за обезщетение от държавата. Целта на правните консултации е жертвите да могат да получат информация и съвети за различните възможности, с които разполагат. Правните консултации следва да се предоставят от лице, което е получило подходящо правно обучение, като не е задължително това лице да е адвокат. Правните консултации и, съобразно ролята на жертвите в съответната съдебна система, юридическото представителство следва да се предоставят безплатно поне в случаите, когато жертвата не разполага с достатъчно финансови средства, по начин, съвместим с вътрешните процедури на държавите-членки. Тъй като е малко вероятно по-специално децата жертви да разполагат с такива средства, правните консултации и юридическото представителство на практика (...) ще бъдат безплатни за тях. Освен това, въз основа на индивидуална оценка на риска, извършена в съответствие с националните процедури, жертвите следва да бъдат защитени от действия, целящи отмъщение или сплашване, както и от риска да бъдат повторно подложени на трафик на хора.
- (13) Жертвите на трафик, които са били подложени на тормоз и унизително отношение, които често съпровождат престъплението трафик на хора — като сексуална експлоатация, изнасилване, сходни с робството практики или отнемане на телесни органи — следва да бъдат защитени от вторично виктимизиране и по-нататъшно травмиране в хода на наказателното производство. Ненужното повторно изслушване по време на разследването, наказателното преследване и съдебния процес следва да се избягва, например чрез представяне, когато е целесъобразно и на възможно най-ранен етап от производството, на видеозаписи на изслушването. За тази цел жертвите на трафик на хора следва да бъдат третираны по целесъобразен начин, в зависимост от индивидуалните нужди на всяко лице, по време на наказателното разследване и производство. Индивидуалната оценка на нуждите следва да бъде съобразена с обстоятелства като възраст, бременност, здравословно състояние, увреждания и други лични обстоятелства, както и с физическите и психологическите последици от престъпната дейност, на която жертвата е била подложена. Дали и как да се прилага специфично третиране се решава за всеки отделен случай в съответствие с определения в националното законодателство основания и правилата за съдебна преценка, съдебна практика и насоки.

(13a) Мерките за помощ и подкрепа следва да се предоставят, след като жертвите бъдат информирани и дадат своето съгласие. Следователно жертвите следва да бъдат информирани за важните аспекти на тези мерки, като мерките не следва да им бъдат налагани. Отказът на жертвите да се възползват от мерки за помощ и подкрепа не следва да води (...) до задължение за компетентните органи на съответните държави-членки да предоставят на жертвите алтернативни мерки.

(14) В допълнение към мерките, които са на разположение за всички жертви на трафик, държавите-членки следва да осигурят наличието на специални мерки за помощ, подкрепа и защита за децата жертви на трафик. Тези мерки следва да се предоставят с оглед на висшия интерес на детето и в съответствие с Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето. Когато възрастта на лицето, обект на трафик, е неустановена и има основания да се смята, че то е под 18 години, това лице следва да се приеме за дете и да получи незабавно помощ, подкрепа и защита. Мерките за оказване на помощ и подкрепа на децата жертви следва да бъдат съсредоточени върху физическото и психо-социалното им възстановяване и към намиране на трайно решение за съответното лице. Достъпът до образование би помогнал на децата да се интегрират повторно в обществото. Като се отчита фактът, че децата жертви на трафик са особено уязвими, следва да се предвидят допълнителни защитни мерки за тях по време на разпитите в хода на наказателното разследване и производство.

(14a) Специално внимание следва да се отделя на непридружените деца — жертва на трафик на хора, тъй като те се нуждаят от специални мерки за помощ и подкрепа поради особено уязвимото си положение. От момента, в който непридружено дете — жертва на трафик на хора, е идентифицирано, и до намирането на трайно решение държавите-членки следва да прилагат мерки за приемане съобразно потребностите на детето и следва да осигуряват прилагането на съответните процесуални гаранции. Следва да се вземат необходимите мерки за определяне на настойник и/или представител на непълнолетното лице, според случая, с цел да се защитава неговият висш интерес. Решение относно бъдещето на всяко непридружено дете — жертва на трафик на хора, следва да се взема в най-кратък срок с оглед намирането на трайни решения, основани на индивидуална оценка на висшия интерес на детето, на който следва да се обръща първостепенно внимание. Трайно решение би могло да бъде връщането или реинтеграцията в държавата на произход или държавата на връщане, интеграция в приемащото общество, предоставяне на международен статут или на друг статут съгласно националното право на държавите-членки.

(146) Когато съгласно настоящата директива се определя настойник и/или представител на детето, тези функции могат да се изпълняват от едно и също лице или от юридическо лице, институция или орган.

- (15) Държавите-членки следва да разработят и/или укрепят съществуващите политики за предотвратяване на трафика на хора, включително посредством мерки за възпиране и намаляване на търсенето, което поощрява всички форми на експлоатация, и мерки за намаляване на риска лица да станат жертва на трафик, чрез научни изследвания, информация, популяризиране на проблема и образование. В тези инициативи държавите-членки следва да възприемат подход, който зачита спецификите на пола и правата на детето. Всеки служител, за когото има вероятност да бъде в контакт с жертви или потенциални жертви на трафик на хора, следва да бъде подходящо обучен да идентифицира и работи с такива жертви. Това задължение за обучение (...) следва да се насърчава за членовете на следните различни категории, които е вероятно да имат контакт с жертвите: полицейски служители, гранични служители, служители на имиграционните служби, прокурори, адвокати, членове на съдебната власт и съдебни служители, инспектори по труда, персонал на социалните и здравните служби и на службите за грижи за деца, както и консулски персонал, но в зависимост от местните обстоятелства може да включва и други групи държавни служители, за които има вероятност да срещнат жертви на трафик в своята работа.
- (16) Директива 2009/52/ЕО от 18 юни 2009 г. за предвиждане на минимални стандарти за санкциите и мерките срещу работодатели на незаконно пребиваващи граждани на трета държава предвижда санкции за работодатели на незаконно пребиваващи граждани на трета държава, които макар да не им е повдигнато обвинение или да не са осъждани за трафик на хора, използват работа или услуги, изискани от лице, за което знаят, че е жертва на трафик. Освен това държавите-членки следва да разгледат възможността за налагането на санкции на потребителите на всяка услуга, изискана от лице, за което те знаят, че е жертва на трафик. Това допълнително инкриминиране би могло да включва работодатели на законно пребиваващи граждани на трети държави и граждани на ЕС, както и потребителите на сексуални услуги от лице жертва на трафик, независимо от гражданството им.

(17) Държавите-членки следва да създадат — по начин, който считат за целесъобразен от гледна точка на вътрешната си уредба, и като отчитат необходимостта да се осигури минимална структура с определени задачи — национални системи за наблюдение, като националния орган за докладване или други подобни механизми, с цел оценяване на тенденциите в областта на трафика на хора, събиране на статистически данни, измерване на резултатите от действията за борба с трафика на хора и редовно докладване. Тези национални органи за докладване или други подобни механизми вече са обединени в неофициална мрежа на ЕС, създадена въз основа на заключенията на Съвета от 4 юни 2009 г. (...) Координаторът на ЕС за борба с трафика на хора (...) би могъл да участва в дейността на тази мрежа, която осигурява на Съюза и на неговите държави-членки обективна, надеждна, съпоставима и актуална стратегическа информация в областта на трафика на хора и обменя опит и добри практики в сферата на предотвратяването и борбата с трафика на хора на равнище ЕС. Европейският парламент следва да има правото да участва в съвместните дейности на националните органи за докладване или други подобни механизми.

(17a) С оглед оценката на резултатите от действията, насочени срещу трафика на хора, ЕС следва да продължи по-нататък работата си по методологии и методи за събиране на данни за осигуряване на съпоставими статистически данни.

(17b) С цел разработване на консолидиран подход на ЕС срещу трафика на хора, насочен към по-нататъшно укрепване на ангажмента и усилията на ЕС и държавите-членки за предотвратяване и борба с трафика на хора, държавите-членки следва да улесняват дейността на координатора на ЕС за борба с трафика на хора, която може да включва например: подобряване на координацията и съгласуваността между институциите и агенциите на ЕС, както и с държавите-членки и международните участници; принос за разработване на съществуващи или нови политики на ЕС, свързани с борбата с трафика на хора; или докладване на европейските институции.

(18) Съветът, в съответствие с точка 34 от Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество, следва да насърчава държавите-членки да изготвят за себе си и в интерес на Съюза, свои собствени таблици, които, доколкото е възможно, илюстрират съответствието между настоящата директива и мерките за транспониране и да ги направят обществено достояние.

- (19) Тъй като целта на настоящата директива, а именно борбата с трафика на хора, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки чрез самостоятелни действия, а поради мащаба и въздействието може да бъде постигната по-добре на равнището на Европейския съюз, ЕС може да приема мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, както е посочено в член 3 и член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, определен в член 5 от Договора за Европейския съюз, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.
- (20) Настоящата директива зачита основните права и съблюдава принципите, признати по-конкретно в Хартата на основните права на Европейския съюз, а именно човешкото достойнство, забраната на робството, принудителния труд и трафика на хора, забраната на изтезанието и нечовешкото или унижителното отношение или наказание, правата на детето, правото на свобода и сигурност, свободата на изразяване и свободата на информация, защитата на личните данни, правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес и принципите на законност и пропорционалност на престъплението и наказанието. По-специално, настоящата директива има за цел да осигури пълното спазване на тези права и принципи и следва да бъде прилагана в съответствие с това.
- (21)¹ В съответствие с член 3 от Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за функционирането на Европейския съюз, Ирландия е нотифицирала желанието си да участва в приемането и прилагането на настоящата директива.

В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за функционирането на Европейския съюз, и без да се засяга член 4 от въпросния протокол, Обединеното кралство не участва в приемането на настоящата директива и не е обвързано от нея, нито от нейното прилагане.

---

¹ Съображение 21 отразява позициите съответно на IE, UK и DK.

В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол (№ 22) относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящата директива и не е обвързано от нея, нито от нейното прилагане.

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Предмет

С настоящата директива се цели да се установят минимални правила относно квалифицирането на престъпленията и определянето на наказания в сферата на трафика на хора. С нея се цели също така да се въведат общи разпоредби, като се отчита измерението, свързано с равенството между половете, за засилване на предотвратяването на тези престъпления и защитата на техните жертви.

Член 2

Престъпления, свързани с трафика на хора

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че следните умишлени деяния са наказуеми:
набиране, превоз, прехвърляне, подслоняване или приемане на лица, включително размяна или прехвърляне на контрола над дадено лице, чрез използване на заплаха, употреба на сила или други форми на принуда, отвлечение, измама, заблуда, злоупотреба с власт или с уязвимо положение, заплащане или получаване на плащания или изгода, с оглед получаване на съгласието на лице, което има контрол над друго лице, с цел експлоатация.
2. Уязвимо положение е налице, когато лицето няма действителна или приемлива алтернатива на това да се поддаде на въпросната злоупотреба.
3. Експлоатацията включва като минимум експлоатация на извършвана от други лица проституция или други форми на сексуална експлоатация, принудителен труд или услуги, в т.ч. просия, робство или практики, подобни на робството, принудително подчинение, експлоатация за престъпни дейности, както и отнемане на телесни органи.
4. Съгласието на жертвата на трафик на хора за планирана или действителна експлоатация е без значение, когато е използвано някое от средствата, посочени в параграф 1.

5. Когато поведението, посочено в параграф 1, е свързано с дете, то съставлява наказуемото деяние трафик на хора, дори и да не е използвано никое от средствата, посочени в параграф 1.
6. За целите на настоящата директива „дете“ означава всяко лице на възраст под 18 години.

Член 3

Подбудителство, помагачество, съучастие и опит за извършване на престъпление

Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че подбудителството, помагачеството, съучастие и опитът за извършване на престъпление, посочено в член 2, са наказуеми.

Член 4

Наказания

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че престъпление, посочено в член 2, се наказва с лишаване от свобода с максимален срок, не по-малък от пет години.
2. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че престъпление, посочено в член 2, се наказва с лишаване от свобода с максимален срок, не по-малък от десет години, когато е извършено при някое от следните обстоятелства:
  - а) престъплението е извършено срещу лице, което е особено уязвимо, като в контекста на настоящата директива това включва най-малкото децата жертви;
  - б) престъплението е извършено в рамките на престъпна организация по смисъла на Рамково решение 2008/841/ПВР;
  - в) престъплението е застрашило, умишлено или поради груба небрежност, живота на жертвата;
  - г) престъплението е извършено с особено насилие или е причинило особено тежки вреди на жертвата.

3. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да се гарантира, че фактът, че престъплението е извършено от обществен служител в изпълнение на служебните му задължения, се смята за отегчаващо обстоятелство.
4. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да се гарантира, че престъпленията, посочени в член 3, са наказуеми с ефективни, съразмерни и възпиращи наказания, което може да доведе до предаване на лицето.

Член 5

Отговорност на юридическите лица

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че юридическите лица могат да бъдат подведени под отговорност за посочените в членове 2 и 3 престъпления, които са извършени в тяхна полза от лице, действащо самостоятелно или в качеството си на член на орган на юридическото лице, и което изпълнява управленски функции в рамките на това юридическо лице, на следните основания:
  - а) правомощие да представлява юридическото лице, или
  - б) правомощие да взема решения от името на юридическото лице, или
  - в) правомощие да упражнява контрол в рамките на юридическото лице.
2. Държавите-членки гарантират освен това, че юридическо лице може да бъде подведено под отговорност, когато липсата на надзор или контрол от страна на лице, посочено в параграф 1, е направила възможно извършването от негово подчинено лице на някое от престъпленията, посочени в членове 2 и 3, в полза на това юридическо лице.
3. Отговорността на юридическите лица по параграфи 1 и 2 не изключва наказателното производство срещу физически лица, които са извършители, подбудители или съучастници в престъпленията, посочени в член 2 и 3.
4. За целите на настоящата директива „юридическо лице“ означава всяко образувание, което има юридическа правосубектност съгласно приложимото право, с изключение на държави или публични органи при упражняването на държавната власт и на публичните международни организации.

Член 6

Санкции на юридическите лица

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че всяко юридическо лице, подведено под отговорност съгласно член 5, параграфи 1 и 2, подлежи на ефективни, съразмерни и възпиращи санкции, които включват наказателни или ненаказателни глоби и могат да включват и други санкции, като:
  - а) лишаване от правото да се ползват от държавно подпомагане или помощи;
  - б) временно или постоянно лишаване от правото на упражняване на търговска дейност;
  - в) поставяне под съдебен надзор;
  - г) съдебна ликвидация;
  - д) временно или постоянно затваряне на обекти, използвани за извършването на престъплението.

Член 6а

Изземване и конфискация

Държавите-членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че компетентните им органи са оправомощени да изземват и конфискуват средства и облаги от престъпленията, посочени в настоящата директива.

Член 7

Освобождаване от наказателна отговорност на жертвата и неприлагане на наказания

В съответствие с основните принципи на своите правни системи държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да предоставят на компетентните си органи правомощия да освобождават от наказателна отговорност и да не налагат наказания на жертвите на трафик на хора за участието им в (...) престъпна дейност (...), която са били принудени да извършват (...) като пряко следствие от подлагането им на деяние, посочено в член 2.

Член 8

Разследване и наказателно преследване

1. Държавите-членки гарантират, че разследването и наказателното преследване на престъпленията, посочени в членове 2 и 3, не зависят от съобщаването или предявяването на обвинение от страна на жертвата и че наказателното производство може да продължи дори ако жертвата оттегли показанията си.
2. Когато (...) естеството на деянието налагат това, държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да се даде възможност за наказателно преследване на престъпление, посочено в членове 2 и 3, в достатъчно дълъг период от време, след като жертвата навърши пълнолетие.
3. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че лицата, структурите и службите, отговорни за разследването или наказателното преследване на престъпленията, посочени в членове 2 и 3, са преминали през съответното обучение.
4. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че на разположение на лицата, структурите и службите, отговорни за разследването или наказателното преследване на престъпленията, посочени в членове 2 и 3, са предоставени ефективни инструменти за разследване като използваните при случаи на организирана престъпност или други тежки престъпления.

Член 9

Юрисдикция

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки за установяване на своята юрисдикция по отношение на престъпленията, посочени в членове 2 и 3, когато:
  - а) престъплението е извършено изцяло или отчасти на тяхна територия; или
  - б) извършителят е един от нейните граждани.
2. Държавите-членки уведомяват Комисията, когато решат да установят по-нататъшна юрисдикция по отношение на престъпленията, посочени в членове 2 и 3, извършени извън тяхната територия, например когато:

- а) престъплението е извършено срещу гражданин на съответната държава-членка или лице, чието обичайно пребиваване е на територията на тази държава-членка; или
- б) престъплението е извършено в полза на юридическо лице със седалище на територията на тази държава-членка; или или
- в) извършителят има обичайно местопребиваване на територията на тази държава-членка.

3. За наказателното преследване на престъпленията, посочени в членове 2 и 3 и извършени извън територията на въпросната държава-членка, всяка държава-членка предприема, в случаите, посочени в параграф 1, буква б), и може да предприеме , в случаите, посочени в параграф 2, необходимите мерки, за да гарантира, че установяването на нейната юрисдикция не е подчинено на едно от следните условия:

- а) че деянията се квалифицират като престъпление на мястото, където са извършени, или
- б) че наказателното преследване може да бъде образувано само след жалба от жертвата на мястото на извършване на престъплението или след известяване от държавата на местопрестъплението.

Член 10

Помощ и подкрепа за жертвите на трафик на хора

- 1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да осигурят помощ и подкрепа на жертвите преди и по време на наказателното производство, както и в рамките на подходящ срок след това, с цел те да бъдат в състояние да упражняват правата, определени в Рамково решение 2001/220/ПВР от 15 март 2001 г. относно правното положение в наказателното производство на жертвите от престъпления и в настоящата директива.
- 2. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че на съответното лице се предоставят помощ и подкрепа от момента, в който компетентните органи имат разумни основания да смятат, че е възможно то да е било обект на престъпление, посочено в членове 2 и 3.

3. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че помощта и подкрепата за жертвите не зависи от тяхното желание да (...) сътрудничат по време на разследването, наказателното преследване и съдебния процес, без да се засяга предвиденото в Директива 2004/81/ЕО за издаване на разрешение за пребиваване на граждани на трети страни, които са жертви на трафик на хора или са били обект на помощ за незаконна имиграция и които сътрудничат с компетентните органи, или в сходни национални разпоредби.
4. Държавите-членки предприемат необходимите мерки за установяване на подходящи механизми за ранно идентифициране и оказване на помощ и подкрепа на жертвите в сътрудничество със съответните организации за предоставяне на помощ.
5. Мерките за помощ и подкрепа, посочени в параграфи 1 и 2, се предприемат, след като жертвата бъде информирана и даде своето съгласие, и включват поне стандарт на живот, който може да осигури на жертвата средства за живеене, като подходящо и безопасно място за живеене и материална помощ, както и необходимото медицинско обслужване, в т.ч. психологическа помощ, консултации и информация и устен и писмен превод, когато това е необходимо.
6. Информацията по член 5 включва, когато е уместно, информация относно срока за размисъл и възстановяване, предвиден в Директива 2004/81/ЕО¹, и информация относно възможността за предоставяне на международна закрила съгласно Директива 2004/83/ЕО на Съвета² и Директива 2005/85/ЕО на Съвета³ или в съответствие с международни правни инструменти или други сходни национални разпоредби.
7. Държавите-членки осигуряват грижи за жертвите със специални нужди, по-конкретно поради бременност, здравословно състояние, увреждания, умствено или психично разстройство или тежки форми на психическо, физическо или сексуално насилие.

---

¹ Директива 2004/81/ЕО на Съвета относно издаване на разрешение за пребиваване на граждани на трети страни, които са жертви на трафик на хора или са били обект на помощ за незаконна имиграция и които сътрудничат с компетентните органи.

² Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 г. относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила.

³ Директива 2005/85/ЕО³ на Съвета от 1 декември 2005 г. относно минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите-членки.

Закрила на жертвите на трафик на хора в наказателното разследване и наказателното производство

1. Мерките за закрила, посочени в настоящия член, се прилагат в допълнение към правата, установени в Рамково решение 2001/220/ПВР.
2. Държавите-членки гарантират, че жертвите на трафик на хора имат незабавно достъп до правни консултации и, в зависимост от ролята на жертвата в съответната правна система, до юридическо представителство, включително с цел предявяване на иск за обезщетение. Правните консултации и юридическото представителство са безплатни, когато жертвата не разполага с достатъчно финансови средства. (...)
3. Държавите-членки гарантират, че жертвите на трафик на хора се ползват с подходяща закрила въз основа на индивидуална оценка на риска, като наред с останалото имат достъп до програми за защита на свидетели (...) или други подобни мерки, ако това е уместно и в съответствие с основанията, предвидени в националните материални или процесуални норми.
4. Без да се засяга правото на защита и въз основа на направена от компетентните органи индивидуална оценка на личните обстоятелства на жертвата, държавите-членки гарантират, че жертвите на трафик на хора са обект на специално отношение с цел предотвратяване на евентуално вторично виктимизиране, като в рамките на възможното и в съответствие с основанията, определени в националното законодателство и с правилата за съдебна преценка, съдебна практика или насоки, се избягва:
  - а) повторното изслушване по време на разследването, наказателното преследване или съдебния процес, когато това не е необходимо;
  - б) визуалният контакт между жертвата и извършителя(ите), включително при даването на показания, например при изслушване или кръстосан разпит, чрез подходящи средства, в т.ч. чрез използване на подходящи комуникационни технологии;
  - в) даването на показания на открито заседание на съда;
  - г) задаването на въпроси за личния живот, когато това не е необходимо.

Член 12

Общи разпоредби относно мерките за оказване на помощ, подкрепа и защита на децата — жертви на трафик на хора

1. На децата — жертви на трафик на хора, се оказва помощ, подкрепа и защита (...). При прилагането на разпоредбите на настоящата директива първостепенно внимание се обръща на висшия интерес на детето.
2. Държавите-членки гарантират, че когато възрастта на лице, което е обект на трафик на хора, е неустановена и има причини да се предполага, че лицето е дете, това лице се смята за дете, за да му бъде предоставен незабавен достъп до защита, помощ и подкрепа в съответствие с членове 13 и 14.

Член 13

Помощ и подкрепа за децата жертви (...)

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че специфичните действия за оказване на помощ и подкрепа на децата — жертви на трафик на хора, при тяхното физическо и психо-социално възстановяване в краткосрочен и дългосрочен план, се предприемат след индивидуална оценка на специалните обстоятелства на всяко дете жертва, като се отчитат надлежно възгледите, нуждите и опасенията на детето, така че да се намери трайно решение за него. В съответствие с националното си право държавите-членки предоставят в разумен срок достъп до образование на децата жертви и на децата на жертви, които получават помощ и подкрепа в съответствие с член 10 от настоящата директива.
- 1а. Държавите-членки определят настойник или представител на детето – жертва на трафик на хора, от момента, в който то е идентифицирано от органите, когато според националното право носителите на родителска отговорност са лишени от възможността да защитават висшия интерес на детето и/или да го представляват поради конфликт на интереси между тях и детето жертва.

2. Държавите-членки предприемат мерки, когато това е необходимо и възможно, за оказване на помощ и подкрепа на семейството на дете — жертва на трафик на хора, когато семейството се намира на територията на държавата-членка. По-конкретно, когато това е необходимо и възможно, държавите-членки прилагат по отношение на семейството член 4 от Рамково решение 2001/220/ПВР на Съвета.
3. Настоящият член се прилага в допълнение към член 10.

Член 14

Закрила на децата — жертви на трафик на хора, в наказателното разследване и наказателното производство

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че при наказателното разследване и наказателното производство, и в зависимост от ролята на жертвата в съответната правна система, компетентните органи определят представител на детето — жертва на трафик на хора, когато според националното право носителите на родителска отговорност са лишени от възможността да представляват детето поради конфликт на интереси между тях и детето жертва.
- 1а. В зависимост от ролята на жертвата в съответната правна система, държавите-членки гарантират, че децата — жертви на трафик на хора, имат незабавно достъп до безплатни правни консултации и до безплатно юридическо представителство, включително с цел предявяване на иск за обезщетение, освен ако разполагат с достатъчно финансови средства.
2. Без да се засяга правото на защита, държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че при наказателното производство във връзка с престъпленията, посочени в членове 2 и 3:
  - а) изслушването на децата жертви се състои без неоснователно забавяне, след като фактите бъдат доведени до знанието на компетентните органи;
  - б) когато това е необходимо, изслушването на децата жертви се провежда в помещения, предназначени или приспособени за тази цел;

- в) когато това е необходимо, изслушването на децата жертви се извършва от или посредством професионалисти, специално обучени за тази цел;
  - г) когато това е възможно и необходимо, всички изслушвания на детето жертва се извършват от едни и същи лица;
  - д) броят на изслушванията е ограничен до възможния минимум и изслушвания се провеждат само доколкото това е необходимо за целите на наказателното производство;
  - е) детето жертва може да бъде придружено от своя представител или, когато това е уместно, от възрастен по свой избор, освен ако е взето обосновано решение за обратното по отношение на това лице.
3. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че при наказателно разследване на престъпление, посочено в членове 2 и 3, всички изслушвания на детето жертва или, когато това е уместно, на детето свидетел, могат да бъдат записвани на видео и видеозаписите на изслушванията могат да бъдат използвани като доказателство в наказателното производство съгласно разпоредбите на националното право.
4. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че при наказателно производство, свързано с престъпленията, посочени в членове 2 и 3 може да бъде постановено:
- а) изслушването да се проведе без присъствието на публика;
  - б) детето жертва да може да бъде изслушано в съдебната зала, без да присъства, по-конкретно чрез използване на подходящи комуникационни технологии.
5. Настоящият член се прилага в допълнение към член 11.

Член 14а

Помощ, подкрепа и закрила на непридружени деца — жертви на трафик на хора

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че посочените в член 13, параграф 1 специфични действия за оказване на помощ и подкрепа на децата — жертви на трафик на хора са надлежно съобразени с личните и специалните обстоятелства на непридруженото дете жертва.
2. Държавите-членки предприемат необходимите мерки за намиране на трайно решение въз основа на индивидуална оценка на висшия интерес на детето.
3. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че при необходимост на непридруженото дете — жертва на трафик на хора се определя настойник.
4. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че в зависимост от ролята на жертвата в съответната правна система, в хода на наказателното разследване и на наказателното производство компетентните органи определят представител на детето, когато то не е придружено или е разделено от своето семейство.
5. Настоящият член се прилага в допълнение към членове 13 и 14.

Член 14б

Обезщетение на жертвите

Държавите-членки правят необходимото жертвите на трафик на хора да имат достъп до съществуващите механизми за обезщетение на жертвите на тежки международни престъпления.

Превенция

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, например чрез образование и обучение, с цел възпиране и намаляване на търсенето, което поощрява различните форми на експлоатация, свързани с трафика на хора.
2. Държавите-членки предприемат подходящи действия, включително чрез интернет, като информационни кампании и кампании за повишаване на осведомеността, изследователски и образователни програми, когато е уместно — в сътрудничество със съответните организации на гражданското общество и други заинтересовани страни, с цел да се повиши осведомеността и да се намали рискът за хората, и особено децата, да станат жертви на трафик на хора.
3. Държавите-членки насърчават редовното обучение на служителите, за които има вероятност да влязат в контакт с жертви и потенциални жертви на трафик на хора, в т.ч. полицейските служители от първа линия, което да улесни дейността им по идентифициране и работа с жертвите и потенциалните жертви на трафик на хора.

3а. (...)

4. За да се повиши ефективността на превенцията и борбата с трафика на хора, като се възпре търсенето, държавите-членки разглеждат възможността за предприемане на мерки за инкриминиране на използването на услуги, които са предмет на експлоатация съгласно посоченото в член 2, със знанието, че лицето е жертва на престъпление, посочено в член 2.

Член 16

Национални органи за докладване или подобни механизми

Държавите-членки вземат необходимите мерки за създаване на национални органи за докладване или други подобни механизми. Задачите на тези механизми включват извършване на оценка на тенденциите в областта на трафика на хора, измерване на резултатите от действията за борба с трафика на хора, включително събиране на статистически данни в тясно сътрудничество със съответните организации на гражданското общество, и докладване. (...)

Член 16а

Координация на подхода на ЕС по отношение на трафика на хора

За да се спомогне за установяването на координиран единен подход на Европейския съюз по отношение на трафика на хора, държавите-членки подпомагат задачите на координатора на ЕС за борба с трафика на хора. По-конкретно държавите-членки предоставят на координатора за борба с трафика на хора съответната информация, в т.ч. посочената в член 16, за да се улесни неговата дейност по докладване [на всеки две години] [на редовни интервали от време] относно постигнатия напредък в борбата с трафика на хора.

Член 17

Отмяна на Рамково решение 2002/629/ПВР

За държавите-членки, които участват в приемането на настоящата директива¹, се отменя Рамково решение 2002/629/ПВР относно борбата с трафика на хора, без това да засяга задълженията на държавите-членки, свързани със срока за транспониране в националното право.

За държавите членки, които участват в приемането на настоящата директива, позоваванията на отмененото рамково решение се считат за позовавания на настоящата директива.

¹ Добавено по искане на правната служба на Съвета.

Член 18

Транспониране

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, не по-късно от две години ОТ ДАТАТА НА ПРИЕМАНЕ.
2. Държавите-членки предават на Комисията текста на разпоредбите, с които въвеждат в националното си законодателство задълженията, възложени им с настоящата директива.
3. Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условиата и редът за позоваване се определят от държавите-членки.

Член 19

Докладване

1. До две години след срока, установен в член 18, Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за оценка на степента, в която държавите-членки са взели необходимите мерки, за да се съобразят с настоящата директива, което включва описание на мерките, приложени в съответствие с член 15, параграф 4, придружен при необходимост от законодателни предложения.
2. В срок от [... години от датата на приемане] Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за оценка на въздействието на приложимото национално право, инкриминиращо потребителите на експлоатиращи трафика на хора услуги, върху превенцията на трафика на хора, придружен при необходимост от подходящи предложения.

Член 20

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила в деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 21

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Брюксел на

За Европейския парламент

Председател

За Съвета

Председател
